

Arrest

nr. 247 458 van 14 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 13 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 maart 2020 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 september 2020.

Gelet op de beschikking van 8 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat V. MOUBAX die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” genomen door de commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij of zij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij/zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2. Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming verkregen heeft in Griekenland. Zij betwist dit niet. Integendeel zelfs, zo legt verzoekende partij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming haar Griekse vluchtelingenkaart neer.

3. In de bestreden beslissing wordt door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vastgesteld en gemotiveerd dat verzoekende partij het vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er, zo oordeelt de commissaris-generaal, geen feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op haar specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt haar verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Verzoekende partij gaat thans in haar “beroep tot herziening van mijn dossier”, dat zij bovendien verkeerdelijk richt aan de commissaris-generaal “Geachte heer D. Van Den Bulck”, niet in op, doch geheel voorbij aan de concrete motieven van de bestreden beslissing. Ze beperkt zich namelijk louter en alleen tot het bijvoegen van en verwijzen naar haar, zoals zij het omschrijft, “vervallen document van verblijf, uitgegeven door de Griekse diensten!”, de algemene opmerking dat “In Griekenland is momenteel de toestand zeer ongunstig/hopeloos!”, en de opmerking/kritiek aan het adres van de commissaris-generaal dat “Wegens late reactie van uwe dienst, is mijn Griekse verblijfsvergunning vervallen”. Daar verzoekende partij evenwel nalaat concreet op de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen in te gaan, dient te worden aangenomen dat zij deze niet betwist, minstens dient te worden vastgesteld dat zij deze geenszins ontkracht of weerlegt.

Wat betreft verzoekende partij haar argumentatie omtrent de door haar bij haar verzoekschrift gevoegde (kopie van haar) vervallen Griekse verblijfsvergunning, verwijst de Raad naar de motivering in de bestreden beslissing waarbij op goede grond het volgende wordt gesteld: “Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is. Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Roemenië – betreft een materiële vergissing daar aangenomen wordt dat op Griekenland wordt gedoeld-, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).”

Zoals eerder werd aangegeven, werpt verzoekende partij hier geen ander licht op, nu zij hier niet concreet op ingaat, laat staan een ernstige poging onderneemt om voorgaande en de overige in de

bestreden beslissing opgenomen motieven middels concrete en dienstige argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoekende partij toont niet aan dat zij niet naar Griekenland, alwaar haar in de vorm van de vluchtelingenstatus internationale bescherming werd toegekend, zou kunnen terugkeren en er haar (verbljfs)documenten niet zou kunnen verlengen/vernieuwen.

De Raad wijst erop dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekende partij haar status en waarvan zij gebruik kan maken. Hieruit volgt het vermoeden dat de fundamentele rechten van verzoekende partij er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van verzoekende partij in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde in strijd met artikel 3 van het EVRM. In navolging van het Hof van Justitie van de Europese Unie (Grote kamer) in zijn rechtspraak van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, komt het aan verzoekende partij toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in een andere EU lidstaat verleend werd, in casu Griekenland, te weerleggen (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland, overweging 90 e.v.). Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zo'n informatie volstaat niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. De Raad benadrukt dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekende partij in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland werd verleend, te weerleggen. Zij blijft desbetreffend in gebreke.

Verzoekende partij maakt aldus niet aannemelijk dat zij in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen, gelet ook op de concrete vaststellingen over haar persoonlijke omstandigheden aldaar in de bestreden beslissing, motieven die op generlei wijze worden weerlegd of ontkracht. Ze toont niet aan dat zij er als begunstigde van internationale bescherming geen toegang zou (kunnen) krijgen of gebruik zou kunnen maken van de aan haar internationale beschermingsstatus verbonden rechten en voordelen. Ze maakt niet in concreto aannemelijk daadwerkelijk verhinderd te zijn (geweest) om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij Griekenland heeft verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade.

4. Gelet op het voorgaande lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn

verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op voormelde beschikking, voert de verzoekende partij aan dat zij mishandeld werd in het kamp en er zeer ernstig aan toe was. De verzoekende partij wijst er tevens op dat haar verblijfskaart intussen vervallen is.

4.1. Betreffende de argumentatie dat de verblijfskaart intussen vervallen is, herneemt de Raad de grond van voormelde beschikking waar wordt vastgesteld:

"Wat betreft verzoekende partij haar argumentatie omtrent de door haar bij haar verzoekschrift gevoegde (kopie van haar) vervallen Griekse verblijfsvergunning, verwijst de Raad naar de motivering in de bestreden beslissing waarbij op goede grond het volgende wordt gesteld: "Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is. Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Roemenië – betreft een materiële vergissing daar aangenomen wordt dat op Griekenland wordt gedoeld-, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897)."

Zoals eerder werd aangegeven, werpt verzoekende partij hier geen ander licht op, nu zij hier niet concreet op ingaat, laat staan een ernstige poging onderneemt om voorgaande en de overige in de bestreden beslissing opgenomen motieven middels concrete en dienstige argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoekende partij toont niet aan dat zij niet naar Griekenland, alwaar haar in de vorm van de vluchtelingenstatus internationale bescherming werd toegekend, zou kunnen terugkeren en er haar (verblijfs)documenten niet zou kunnen verlengen/vernieuwen." (eigen onderlijning)

Door ter terechtzitting te stellen dat haar verblijfskaart intussen vervallen is, gaat de verzoekende partij dan ook voorbij aan voormelde grond van de beschikking. Uit het voorgaande blijkt immers dat de verzoekende partij deze argumentatie in wezen reeds in haar verzoekschrift naar voren heeft gebracht en hierop middels voormelde beschikking werd geantwoord. De verzoekende partij slaagt er niet in hieraan afbreuk te doen door aan te halen dat haar verblijfskaart inmiddels vervallen zou zijn. Dit werpt geen ander licht op het gestelde. Het besluit in dit kader dat de verzoekende partij niet aantoonde dat zij niet naar Griekenland, alwaar haar in de vorm van de vluchtelingenstatus internationale bescherming

werd toegekend, zou kunnen terugkeren en er haar (verblijfs)documenten niet zou kunnen verlengen/vernieuwen, blijft dan ook staande.

4.2. De Raad herinnert er verder aan dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekende partij haar status en waarvan zij gebruik kan maken. Hieruit volgt het vermoeden dat de fundamentele rechten van de verzoekende partij er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van verzoekende partij in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde in strijd met artikel 3 van het EVRM.

De verzoekende partij beweert ter terechtzitting op algemene wijze dat zij mishandeld werd in het kamp en er zeer ernstig aan toe was. Vooreerst merkt de Raad hierbij op dat de verzoekende partij haar betoog niet concretiseert, laat staan dat zij op overtuigende wijze aantoont dat zij de nodige ernstige pogingen ondernomen heeft om er de nodige bescherming te zoeken voor de problemen die zij er zou hebben gekend en om er haar rechten te doen gelden. Daarnaast wijst niets erop dat zij bij terugkeer opnieuw in het kamp zou belanden en toont de verzoekende partij met haar betoog hoe dan ook niet aan dat zij in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming verhinderd zou zijn gebruik te maken van de aan haar internationale beschermingsstatus verbonden rechten en voordelen.

Met betrekking tot die door verzoekende partij kort aangehaalde betreuwenswaardige feiten, welke zij evenwel niet staft en aldus niets meer dan loutere beweringen betreffen, wijst de Raad er nog op dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Deze situatie is derhalve niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van verzoekende partij haar situatie als begunstigde van internationale bescherming, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. De verzoekende partij slaagt er evenwel niet in de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in een andere EU-lidstaat verleend werd, *in casu* Griekenland, te weerleggen.

De verzoekende partij brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS